

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 8 lipca 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litwa) – BB / Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija

(Sprawa C-166/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Uznawanie kwalifikacji zawodowych – Dyrektywa 2005/36/WE – Artykuł 1 i art. 10 lit. b) – Kwalifikacje zawodowe uzyskane w kilku państwach członkowskich – Przesłanki uzyskania – Brak dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji – Artykuły 45 i 49 TFUE – Pracownicy – Swoboda przedsiębiorczości]

(2021/C 338/08)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: BB

Strona przeciwna: Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija

Sentencja

- 1) Dyrektywę 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych, zmienioną dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/55/UE z dnia 20 listopada 2013 r., w szczególności jej art. 1 i art. 10 lit. b), należy interpretować w ten sposób, że nie znajduje ona zastosowania do sytuacji, w której osoba występująca o uznanie swoich kwalifikacji zawodowych nie uzyskała dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji, który w państwie członkowskim pochodzenia uprawniałby ją do wykonywania zawodu regulowanego.
- 2) Artykuły 45 i 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji, w której zainteresowany nie posiada dokumentu potwierdzającego posiadanie przez niego kwalifikacji zawodowych farmaceuty w rozumieniu pkt 5.6.2 załącznika V do dyrektywy 2005/36, zmienionej dyrektywą 2013/55, zaś nabywał umiejętności zawodowe związane z tym zawodem zarówno w państwie członkowskim pochodzenia, jak i w przyjmującym państwie członkowskim, właściwe organy tego ostatniego są zobowiązane, w chwili otrzymania wniosku o uznanie kwalifikacji zawodowych, do dokonania oceny tych umiejętności i porównania ich z umiejętnościami wymaganymi w przyjmującym państwie członkowskim do celów dostępu do zawodu farmaceuty. Jeżeli umiejętności te odpowiadają umiejętnościom wymaganym przez przepisy krajowe przyjmującego państwa członkowskiego, państwo to jest zobowiązane je uznać. Jeśli analiza porównawcza wykazuje jedynie częściową zbieżność pomiędzy tymi umiejętnościami, przyjmujące państwo członkowskie ma prawo żądać, aby zainteresowany wykazał, że zdobył brakującą wiedzę i kwalifikacje. Do właściwych organów krajowych należy w danym wypadku ocena, czy wiedza zdobyta w przyjmującym państwie członkowskim, w szczególności w ramach doświadczenia praktycznego, może mieć znaczenie dla celów wykazania posiadania brakującej wiedzy. Jeżeli wspomniana analiza porównawcza wykazuje istotne różnice pomiędzy wykształceniem uzyskanym przez wnioskodawcę a wykształceniem wymaganym w przyjmującym państwie członkowskim, właściwe organy mogą ustanowić środki wyrównawcze w celu uzupełnienia tych różnic.

⁽¹⁾ Dz.U. C 230 z 13.07.2020.